

THUISFRONT
Bergharen- Herten- Leur-

DE MISSIE
waar ook ter wereld.

L. Teijssen en J. v. Gelder
voor Bergharen

W. Soeter en A. v. Duifhuizen
voor Hernen-Leur

000

Burgerlijke Stand...

GEBOREN van Tilburg, Franciscus A.
vader: v. Tilburg, M.M.W. Bergharen
moeder: Marcus A.M.
Sommerdijk, Antonius A.V.
vader: Sommerdijk, J.A.M. Hernen
moeder: Lepoutre, P.W.J.
de Vaan, Theodorus J.
vader: de Vaan, H.A.M. Bergharen
moeder: Sommerdijk, A.G.

OVERLEDEN: Jacobs, Jan, 80 jaar te Bergharen

ONDERTROUWD EN GETROUWD: geen.

Het eerste

Het eerste, wat de redactie tot haar grote vreugde kan mededelen, is, dat de plannen, die als een verrassing in het juni-nummer werden aangekondigd, door kunnen gaan.

Het thuisfront zal aan alle wer-
sters en werkers aan het missiefront op
de verjaardag een verrassing zenden in
de vorm van een klein pakketje. De eer-
ste van deze verjaardagspakketten zijn
al verzonden. We hopen, dat de beide be-
trokkenen zuster Dominico (Willems) en
pater Agnellus Verheijen ze in de beste
welstand zullen ontvangen. Met dit num-
mer zenden wij namens het gehele thuis-
front onze gelukwensen met Uw verjaar-
dag (resp. 10 en 12 aug.) van hier naar
ginder. Nog vele succesvolle jaren in
ongestoorde werkzaamheid in de missie
bidden wij voor U af.

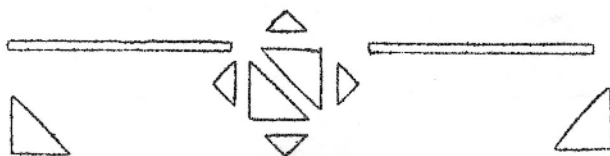
Hoe deze verjaardagsactie werkt? Och, even eenvoudig en vanzelfsprekend als tot nog toe alles bij ons missie-thuisfront. Het plan werd geopperd. Ieder een stonde er dadelijk mee in. Drie dames (deskundigen !!) Marie Verheijen, Dora van Th  van Oss en Truus van Handel nemen op zich de pakketten klaar te maken. Moeder Overste adviseert en assisteert daarbij.

Waar het geld vandaan komt ?
Tot nog toe vanzelf; van een gift, méér-

prijs voor abonnement op "Hier en Ginder" enz. En wij hebben het vaste vertrouwen dat wij deze actie zullen kunnen voortzetten en dat de middelen daartoe ook vanzelf zullen komen. Want wij weten, dat de thuisfrontcomité's van Hernen-Leur en Bergharen niet alleen staan, maar dat iedereen daar achter staat.

Jaren geleden moest ik maandenlang in het ziekenhuis liggen en kreeg toen een ruiker bloemen uit de eigen tuin thuis. Die waren niet zo mooi als de andere gebrachte boeketten, maar voor mij waren ze alles: herinnering aan thuis. Wij weten, dat ze in de missie niet zitten te wachten op dat kleine pakketje, maar het is een bewijs van ons medeleven hier met U ginder.

Moge het voor U zijn een groet uit Uw mooie geboortedorp, dat op deze wijze Uw verjaardag graag wil opluisteren.

Afrika

"Het eerste nummer van "Hier en Ginder" heb ik met zeer groot enthousiasme ontvangen", schrijft pater Buijs ons, "en ik ben ook blij en dankbaar een teken van leven en dank te kunnen laten horen van "Ginder" aan het "Hier"-land. Helaas is ons blad te klein om de gehele brief op te nemen, maar de belangrijkste gedeelten geven we weer, want de brief is gericht aan alle lezers.

"Het meest interesseert het mij, dat er een Missiethuisfront is opgericht, omdat we nu een blijvend contact met elkaar hebben. En dat wij nu weten, dat we geruggesteund worden, niet enkel door enige familieleden en enkele anderen, maar door een hele gemeenschap. Het is ook hier: "Uit het oog, uit het hart". Ik heb het zelf ondervonden tijdens mijn eerste 10 jaren in de missie. Op het laatst kreeg ik nog enkel post van naaste familieleden. Nu, in het begin na mijn terugkeer, is dat natuurlijk veel beter, maar, vooral als de missionaris niet tijdig genoeg kan terugschrijven wegens gebrek aan tijd, dan vervaagt het contact en tenslotte hoort men niets meer. Daarom alleen al acht ik de oprichting van het Missiethuisfront van het grootste belang.

Dank zij "Hier en Ginder" heb ik speciaal aan Sr. Antonine van Oss kunnen denken bij haar zilveren professiefeest en ik hoop haar langs deze weg te feliciteren. (Wat overtijd, omdat we wegens plaatsgebrek de brief niet eerder op konden nemen. Red.) Zo zijn wij nu dus ook onderling verenigd en horen wij iets van elkaar.

Tot slot nog een gedachte. Elke dag waar ik ook de H. Mis lees, beveel ik bijzonder al de intenties aan van al mijn dierbaren, vrienden en weldoeners. Sluit Uw intenties daarom bij mij aan en ge weet dus, dat ik U niet kan vergeten uit dank voor de vele blijken van belangstelling en medeleven.

Al hoort en leest U veel over Congo, Rhodesia en Nyassaland, hier rond de missie is alles rustig, maar werk is er in overvloed.

Mijn oprechte dank en hartelijke groeten aan redactie en abonné's van

pater H. Buijs, W.P.

't IS MAAR EEN WEET.....

Suiker verliest bij het koken aan zoetkracht. Het is dus voordeliger de spijzen na het koken te zoeten.....

Nederland...

-2-

Sr. Antonine van Oss, die in nevenstaand artikel wordt gefeliciteerd door pater Buijs met haar zilveren Professiefeest, schrijft vanuit het klooster te Mill het volgende:

"Vanwege mijn zilveren professiefeest en alles wat daar om heen draaide, kom ik nu pas om U te vertellen hoe ik over "Hier en Ginder" denk. Het is mij een behoefte U dit te laten weten. Ik kan niet anders zeggen dan dat ik er over in de wolken ben. Wat een morele steun moet het zijn voor onze missionarissen. En met trots zie ik op de lange lijst hoeveel er wel zijn. De meesten ken ik nog. Op de eerste plaats mijn eigen broer- en zusmissionarissen. Dankbaar ben ik tegenover O.L. Heer, dat Hij er twee uit ons mooie gezin riep naar de missie. Ik zou zelf ook graag van de partij zijn geweest, maar ik moet me tevreden stellen met lid te zijn van het thuisfront. U kunt dus begrijpen hoe goed het me doet, dat U tot dit initiatief bent gekomen. Eij, blij ben ik ook met de adressen van b.v. mijn k'asgenote Gerda Roggen, mijn oud-lerares in handwerken, n.l. zr. Dominico, in de tijd, dat ik op kostschool was in Steyl. Verder pater Vest Ponjé als broertje van mijn vriendin Rie. Ik weet nog zo goed hoe ik op de tenen liep om in de wieg te kijken naar dat kleine ding. Dat was in de salon van het schoolhuis, dat, naar ik heb gehoord, intussen is omgetoverd in een model-dorpshuis. Pater Buijs, die nog afscheid is komen nemen voor zijn vertrek naar Afrika. Pater Meulepas, die ik nog gekend heb als schooljongen. Dan de paters van Handel en Verheijen, waarvan ik de families goed ken. Ik zal via de hemel en nu... via "Hier en Ginder" contact blijven houden.

De redactie heeft in de eerste aflevering mijn naam genoemd. Mag ik U daarvoor en ook voor de gelukwensen hartelijk danken? Uw voorspelling, dat er in Bergharen aan me gedacht zou worden, heb ik tastbaar ondervonden. Mag ik langs deze weg al die goeie ouwe bekenden, die me feliciteerden, hartelijk danken? Het is een reuze feest geweest, maar dat zal broer The, terwijl hij de post bezorgde, hier en daar wel verteld hebben."

Tot zover zuster Antonine van Oss en U hebt het gelezen: Thé vertelt de rest.....

Indonesië (Azië)

Vanuit Indonesië schrijft moeder Dominico (zuster Willens), dat zij niet wist wat zij zag, toen er in de bus een brief stak uit Bergharen en niet met de bekende hand van oom Hendrik (Jacobs). "Ik ben blij met dit voornemen", aldus moeder Dominico, "en ofschoon ik jullie niet persoonlijk ken zal ik proberen om zo nu en dan iets over onze missie in Indonesië te vertellen." Zij schrijft dan verder, dat het op 26 april 26 jaar geleden is, dat de eerste zeven zusters in Bandung aankwamen. Vandaaruit zijn ze toen begonnen in Semarang, Djakarta, Kudus (waar zij zelf thans verblijft) en Temanggung, dus in 26 jaar zijn zij gekomen tot 5 nederzettingen. In Kudus zijn eigenlijk twee huizen van de orde van Stoyl, n.l. het klooster en de poli- en kraamkliniek, welke ongeveer een kwartier van elkaar verwijderd liggen. Het klooster ziet er blijkbaar wat ouder uit dan in Bergharen. Het lijkt meer op een oud huis, dat voor de helft ingebruik is als woning voor de zusters en voor de andere helft als school. Het dak is zeer slecht en als het buiten regent, krijgt men er binnen ook aardig wat van mee. Men is het nu een beetje aan het opknappen. De voorkant zal wat worden verfraaid door er enkele ramen aan te brengen.

De poli- en kraamkliniek daarentegen is een nieuw gebouw. Daarin werken dagelijks 3 zusters. Daarin worden dagelijks ongeveer 50 patiënten geholpen en op de doktersdag (een maal per week) zelfs 100 tot 120. Er is ook een eigen apotheek.

In totaal zijn er in Kudus nog 13 zusters, waaronder 3 Nederlandse en 4 Chinese. Ze hebben het allen erg druk. Als bijzonderheid kunnen we nog wel vermelden, dat zuster Angelina, die voor de was, het huiswerk en de keuken zorgt, erg bedreven is in het bereiden van kikkerbiljetjes, want die kan ze op twee manieren klaar maken.

En met het toewensen van smakelijk eten en een goede kikkervorsenvangst besluiten we dan dit nieuws van moeder Dominico uit Indonesië; nieuws, dat we zowel rechtstreeks als via onze zusters in Bergharen mochten ontvangen.

In de toekomst hopen we nog meer over de missie aldaar te kunnen schrijven en daar zal moeder Dominico wel voor zorgen.

Congo (Africa)

Ook van zuster Maria Hermina Hendriks (van de Wijnakker) mochten we vanuit Congo een dankbare reactie ontvangen op het zenden van "Hier en Ginder".

Zij heeft haar brief geschreven op 28 juni, juist twee dagen voor de onafhankelijkheidsdag. Toen was het in Albertville nog erg rustig en men bereidde zich voor het onafhankelijkheidsfeest te vieren met een plechtige Hoognis met drie priesters en het zingen van het Te Deum.

Het aantal bekeringen in Congo schijnt nog al vrij hoog te zijn. Op Passiezondag werden niet minder dan 400 volwassenen gedoopt. Hiervan zijn er op die dag ook 50 paren getrouwd voor de kerk. Met Pinksteren werden er 60 gedoopt en zijn er 15 paren getrouwd.

"Het is altijd een grote troost voor ons", aldus zuster Hendriks, "dat na 4 jaren van onderwijs in onze katholieke godsdienst en gelukkig weer zoveel de nood gehad hebben om de onderichtingen te volgen. In onze scholen hebben wij, de zusters, de zorg voor de meisjes, terwijl de Witte Paters en de Priesters van Africa de jongens onderwijzen. Ik heb 600 meisjes in twee verschillende dorpen met 12 onderwijzeressen, allen Africanen. Hier thuis in de missie hebben we 1200 meisjes op de lagere school en 200 in de huishoudschool. Dat zijn in totaal 2000 meisjes, terwijl er bij de Paters nog meer jongens zijn.

We hebben ook de Xaveriaantjes en de J.O.C. van de meisjes. Dan is er ook nog het legioen van Maria. Ik heb 2 presidiums en moeder overste heeft er 3, d.w.z. ongeveer 50 vrouwen en ik denk ongeveer 100 mannen in 4 of 5 presidiums. Dus U ziet wel, dat het aan werk niet ontbreekt, maar wel aan paters en zusters!"

Zuster Hendriks vertelt verder, dat er nog een hospitaal is, waar ongeveer 100 tot 120 geboortes ^{per maand} plaats hebben. Zij vraagt tenslotte een offertje en gebed voor de missie van Albertville. Ze is ons allen zeer dankbaar en hoopt nog eens wat nieuws te horen van de haar zo dierbare parochie Hernen.

En dat zeggen we haar dan ook gaarne toe.

Congo staat momenteel in het middelpunt van de belangstelling. Een extra gebed voor dit missiegebied is zeer zeker wel aan te bevelen.

Onderscheiding...

Voor het vele werk in het belang van het dorp Beest, speciaal voor de fanfare, werd aan Opa Teijssen, die thans in Bergharen woont, bij gelegenheid van de viering van het 60-jarig bestaan van de fanfare Eendracht aldaar, de gouden medaille, verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, uitgereikt.

Aan hem onze gelukwensen.

-o-

Dat is pas paling

De vermaarde, bijna 72-jarige sportvisser Gert Sengers is er in geslaagd met een doodgewoon hengeltje en een doodgewoon dun tuigje een paling te vangen van 4 pond en een lengte van 87 cm. Dit geschiedde in de pas verbrede en uitgediepte wetering nabij de Schaarse brug. Het heeft heel wat moeite gekost het kronkelende beest op het droge te krijgen, maar met hulp en onder "toezicht" van zijn zoon en broer is hij daar wonderwel in geslaagd. Eenmaal op de kant gekomen moest de paling echter met een zakmes bewerkt worden om te voorkomen, dat hij met zijn glibberige huid weer in het water terecht kwam. Hij is inmiddels "geslacht" en, naar wij vernemen, door de vangers zonder nadelige gevolgen verorberd.

-o-

Nyassaland...

Op 6 juli j.l. zijn de eerste drie zusters van de Goddelijke Voorzienigheid naar Nyassaland in Africa vertrokken. We hebben daarover in ons neimnummer reeds uitvoerig geschreven. Het cadeau, dat de bevolking van Bergharen de zusters bij het gouden jubileum heeft aangeboden, is voor deze nieuwe missiestatie bestemd.

Van de zusters van Bergharen ontvingen wij een hele reisbeschrijving, welke wij wegens plaatsgebrek helaas niet op kunnen nemen. We hopen echter in de volgende nummers van "Hier en Ginder" wel iets over het wel en wee van die zusters op te kunnen tekenen. Ook zij ontvangen ons blad en zullen best af en toe iets van hun missiewerk willen laten horen.

In eenheid van liefde zijn zij heengegaan om ook in onze naam de misdeelden te geven van hun overvloed.

Wereld in nood...

-4-

CHRISTUS LIJDT.....

Christus lijdt in de 2.000.000.000 mensen op de wereld, voor wie het woord van de H. Schrift, dat "de Heer komt om de volkeren te verlossen" nog niet in vervulling is gegaan.

CHRISTUS LIJDT.....

Christus lijdt in alle noodlijdenden op de wereld. In de 15.000.000 mensen, die nu nog in concentratiekampen leven. In de 30 *a 40 miljoen mensen, die IEDER JAAR onkomen van de honger. In het 2/3 deel van de gehele mensheid, dat armoede lijdt.

CHRISTUS LIJDT.....

in het grote deel van de jeugd, dat zo'n schamel geloof nog heeft, dat het weerloos is tegenover de communistische jeugd.

In de 600 miljoen kinderen op de wereld, die ondervoed zijn.

In de 35% van de kinderen, die in Africa sterven voor zij 1 jaar zijn.

CHRISTUS LIJDT.....

In China: Van de 3700 missionarissen zijn er 1200 verbannen. Zeer velen zijn gedood, genarteld of zuchten in de gevangenis. 90% van de kerkelijke gebouwen is verwoest of veranderd in pakhuizen of kazernes.

In Africa: Tot voor kort sprak men over 5 minuten voor 12. De eerste slagen van 12 hebben al geklonken. Niet alleen over Afrika, maar hun dreun gaat over heel de wereld CONGO is nu de plaats, waar de klok luidt. Morgen is het geheel Afrika.

Als men nagaat, dat het er om gaat of de Kerk zich zal handhaven, dan verzinken al onze probleempjes daarbij in het niet. Van de 13½ miljoen Congolezen zijn er 5 miljoen Katholiek en toch is er al een anti-katholieke stroming merkbaar. Toch hebben vele zusters moeten vluchten, de missionarissen in mindere mate, ofschoon de paters van Run uit Horssen (Wijchen) en Bruisten uit Ewijk al in ons land zijn.

Bij deze wereldnood is een grotere taak dan ooit weggelegd voor het thuisfront. Niemand mag zeggen: "Ben ik dan mijn broeders hoeder!" Wat moeten wij doen? Niets nieuws, maar néér !! Och, als men de enorme ellende begrijpt, die uit het bovenstaande spreekt en waarin Christus lijdt, dan weet iedereen het, wat Christus vraagt:

GEBED EN OFFER !!